

תורה אור השלם

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מסורת הש"ס

(א) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס
(ב) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס
(ג) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס
(ד) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס
(ה) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס
(ו) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס
(ז) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס
(ח) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס
(ט) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס
(י) [מסורת קהל] ע"ש כמה שנים ופסוקי ש"ס

גליון הש"ס

נ"ס רבה בר עופר, פ"ל
י"ב ע"ש מרבה רבה: ש"ס
אמר רבני רב ברבי:
כעין זו יורה ל"ב ע"ש דף
ס"ה ע"ש:

הגהות הב"ח

(א) נ"ס גדול דמורקן
במלומד דרבהמא ופ"ל ר'
אלעזר אמר ר' חנינא כ"ל
ומיניה וכל זה אינו ש"ס
מלומד וכו' אמר ר' ז' וז'
אינו ש"ס ל' נחמק:
(ב) ש"ס משני מלומד
אלו שטענין:

מוסף רש"י

יכול לכל. למי שטענין
למלומד דרבהמא ופ"ל ר'
אלעזר אמר ר' חנינא כ"ל
ומיניה וכל זה אינו ש"ס
מלומד וכו' אמר ר' ז' וז'
אינו ש"ס ל' נחמק:
(ב) ש"ס משני מלומד
אלו שטענין:

רבינו גנאל

ובמ"ס פ"י עשירי
דל"ס. עמוד הק"מ
לחיות עשרה עשרה
כל צדק וצדק. ש"ס
ביום ההוא יורה ה'
צבאות לעשרת צבי
וגו'. שעה. שמשכימין
ומעריבין בבתי כנסיות
ובבתי מדרשות אמר
מרת הר"ן לפני הק"מ:
כ"ר. אמר
וכה בר אבון לאליהו
כמאן תזאי אסתר דעברת
הכי. א"ל ככולהו תנאי
ובכולהו אמוראי.

מלחמה: ש"סא מ"ו ל"ה. אולי תוכל להכשילו בשום דבר לפני המלך:
ירגיש סב"ס. ש"סא מ"ו ל"ה. אולי תוכל להכשילו בשום דבר לפני המלך:
ש"סא מ"ו ל"ה. אולי תוכל להכשילו בשום דבר לפני המלך:

מנייחו בטלי הגזירה: [א] מלך
הפסוק ס"ה. וחזר דרבור. אמר
ש"סא מ"ו ל"ה. אולי תוכל להכשילו בשום דבר לפני המלך:
ירגיש סב"ס. ש"סא מ"ו ל"ה. אולי תוכל להכשילו בשום דבר לפני המלך:
ש"סא מ"ו ל"ה. אולי תוכל להכשילו בשום דבר לפני המלך:

זה הר"ן דין אמת לאסתר. נראה
דמשום הכי נקט אמת
לאשמועינן דכדין מרומה לרין
לחקור העדים בטוב עד שיתגבר
האמת ולא ידונו אותו לאמתו:
[ה"ג] א"ל תקרי שבת א"ל
ש"סא. ל' אשמועינן
[פסוק ה.] ו"ג ש"סא:

יצרו משיבי מלחמה [א] שנושאין ונותנין
במלחמה של תורה שעה [אלו ת"ח]
שמשכימין ומעריבין בבתי כנסיות ובבתי
מדרשות אמר מרת הר"ן לפני הק"מ:

רבונו של עולם מה נשתנו אלו מאלו אמר לה הקדוש ברוך הוא ישראל
עסקו בתורה אומות העולם לא עסקו בתורה אמר לה ג' גם אלה בין
שנו ובשכר תעו פקו פליליה אין פקו אלא גיהנם שנאמר [ו] ולא תהיה
זאת לך לפוקה ואין פליליה אלא דיינין שנאמר [ז] ונתן כפלילים [ח] ותעמד

למה עזבתני שמה אתה דן על שונג כמוזר ועל אוגוס כרצון או שמה על שקראתיו כלב שנאמר [י] הצילה
מחרב נפשי מיד כלב יחידתי חזרה וקראתו אריה שנאמר [יא] הושיעני מפי אריה [יב] ויהי כראות המלך את
אסתר המלכה אמר רבי יוחנן ג' מלאכי השרת נודמנו לה באותה שעה אחד שהגביה את צוורה ואחד
שמשך חוט של חסד עליה ואחד שמוחן את השרביט וכמה אמר רבי ירמיה שתי אמות היה והעמידו על
שתיים עשרה ואמרי לה על שש עשרה ואמרי לה על עשרים וארבע במתניתא תנא על שש עשרה וכן אתה

מוצא באמתה של בת פרעה וכן אתה מוצא בשני רשעים דכתיב [יג] שני רשעים שבת ואמר ריש לקיש
[יד] אל תקרי שבת אלא שריבית [טו] רבה בר עופרין אמר משום ר"א ששמע מרבו ורבו מאתים [טז] ויאמר
לה המלך [יז] לאסתר המלכה מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש חצי המלכות ולא כל המלכות ולא דבר
שחוצץ למלכות ומאי ניהו בנין בית המקדש [יח] א"ל המלך והמן אל המשתה ת"ר מה ראתה אסתר שיומנה
את המן ר"א אומר פחים ממנה לו שנאמר [יט] יהי שלחנם לפניכם לפ"ר ר' יהושע אומר מבית אביה למדה
שנאמר [כ] רעב שונאך האכילו לחם וגו' ר"מ אומר כדי שלא יטול עצה וימרוד ר' יהודה אומר כדי
שלא יכירו בה שהיא יהודית ר' נחמיה אומר כדי שלא יאמרו ישראל אחות יש לנו בבית המלך ויסחו

רמון מן הרחמים ר' יוסי אומר כדי שיהא כדור לה בכל עת ר"ש בן מנסיא אומר אולי ירגיש המבוקס
ויעשה לנו גם רבי יהושע בן קרחה אומר אסביר לו פנים כדי שיהרג הוא והיא רבן גמליאל אומר מלך
הפסכין היה אמר רבי גמליאל עדיין צריכין אנו למודעי דתנאי ר' אלעזר המודעי אומר קנאתו במלך
קנאתו בשנים רבה אמר [כא] לפני שבר גאון אביי ורבא דאמרי תרוייהו [כב] כחומם אשית את משתיהם וגו'
אשכחיה רבה בר אבון לאליהו א"ל כמאן חזיא אסתר ועבדא הכי א"ל ככולהו תנאי וככולהו אמוראי
[כג] ויספר להם המן את כבוד עשרו ורוב בניו וכמה רוב בניו אמר רב ל' עשרה מתו ועשרה נתלו ועשרה
מחורין על הפתחים ורבנן אמרי אותן שמחורין לך הפתחים שבעים הוא דכתיב [כד] שבעים בלחם נשכרו אל

תקרי שבעים אלא שבעים ורמי בר אבא אמר כולן פתחים שבעים הוו שנאמר ורוב בניו ורוב בנימטריא
מאתן וארביסר הוו [כה] אמר רב נחמן בר יצחק ורב כתיב [כו] בלילה ההוא נדרה שנת המלך אמר רבי תנחום
נדרה שנת מלכו של עולם ורבנן אמרי נדרו עליונים נדרו תחתונים רבא אמר שנת המלך אחרושים מש
נפלה ליה מילתא בדעתיה אמר מאי דקמן דומינתיה אסתר להמן דלמא עצה קא שקלי עילייה דההוא
גברא למקטליה דהר אמר אי הכי לא הוה גברא דרחים לי דהוה מודע לי דהר אמר דלמא איכא איניש
דעבר בי טיבותא ולא פרעתיה משום הכי מימנעי איניש ולא מגלו לי מיד ויאמר להביא את ספר
הזכרונות דברי הימים והיו נקראים מלמד שנקראים מאליהו [כז] וימצא כתוב כתב מבני ליה מלמד

ששמש

כנטי. לשון עניות כמו והעבט העביתו ודגריס טו) במסכת גיטין
דף ל"א. כנולמי נחמא. כנכרות לחם. עשרים לחם שעורים
(מגילס ב ד) מתרגמין עשרין טולמין לנחמא: לרוב משפט
לשופטים את רוחן יהיה לעטרה: דן א"ל ילדו. כופהו לשכב בתשובה:

ומסביר על ילדו. אינו הולך אחרי
לעבור ענינה: שמשכימין כ"ר.
והיו שעה שעה שעות [שנעשים
שעורים] לפתוח דלתות כהשכמה
ולאחר [ש"ס ע"ד] זמן נעילתו: גם
אלה. אלו הרשעים הנדונים בגיהנם:

כיון שנו. כלומר אף הם עשו כהם
לפוקה ולמשכול כל
לרדי ולשפך דם תבם
ולתרגיע ארנו לו והיטב
י' לארנו וקברת את
איתור:

מנלי אונס הוא: הילנה מחרב
נפשי. בלוחו מומור הוא: אפס
של כס פרעה. ותשלח את אמתה
ותקפה [שמות ב:] צניי רשעים.
עוג מלך הכשן כנס' כרכות פרק
הרואה [דף נ"ד:] [א] שערך הר בת ג'
פרסי להשכיכו על יסרל ונתני על
לשו ושלח הקדיש נמליס ונקבוהו
ונכנס בלוארו כקש לשומעו ונשמרנו
שני לנכאן ולנכאן: אל קרי שדרס
אלה שרבעם גרסיין. ומשני רשעים

נפיק להאי דרשה ליתכונ קרל וכן
רע אלף י' דשני ו"ס דרשעים הכי
ש"ס: ולא דבר שחזן כמלכות. כנין
היום שחזן כמלכות של עולם כדלמריק
נכד יומא [דף נ"ד:] אכן שמה
שממה נשחם העולם: מניס אכיס
למדי. שממה המעטקות אומרים
כן: וימרור. במלך שהיתה שמו

בחדר בית המלך הפנימית א"ר לוי כיון שהגיעה לבית הצלמים נסתלקה הימנה שכינה אמרה [א] אלי אלי
למה עזבתני שמה אתה דן על שונג כמוזר ועל אוגוס כרצון או שמה על שקראתיו כלב שנאמר [ב] הצילה
מחרב נפשי מיד כלב יחידתי חזרה וקראתו אריה שנאמר [ג] הושיעני מפי אריה [ד] ויהי כראות המלך את
אסתר המלכה אמר רבי יוחנן ג' מלאכי השרת נודמנו לה באותה שעה אחד שהגביה את צוורה ואחד
שמשך חוט של חסד עליה ואחד שמוחן את השרביט וכמה אמר רבי ירמיה שתי אמות היה והעמידו על
שתיים עשרה ואמרי לה על שש עשרה ואמרי לה על עשרים וארבע במתניתא תנא על שש עשרה וכן אתה
מוצא באמתה של בת פרעה וכן אתה מוצא בשני רשעים דכתיב [ה] שני רשעים שבת ואמר ריש לקיש
[ו] אל תקרי שבת אלא שריבית [ז] רבה בר עופרין אמר משום ר"א ששמע מרבו ורבו מאתים [ח] ויאמר
לה המלך [ט] לאסתר המלכה מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש חצי המלכות ולא כל המלכות ולא דבר
שחוצץ למלכות ומאי ניהו בנין בית המקדש [י] א"ל המלך והמן אל המשתה ת"ר מה ראתה אסתר שיומנה
את המן ר"א אומר פחים ממנה לו שנאמר [יא] יהי שלחנם לפניכם לפ"ר ר' יהושע אומר מבית אביה למדה
שנאמר [יב] רעב שונאך האכילו לחם וגו' ר"מ אומר כדי שלא יטול עצה וימרוד ר' יהודה אומר כדי
שלא יכירו בה שהיא יהודית ר' נחמיה אומר כדי שלא יאמרו ישראל אחות יש לנו בבית המלך ויסחו

רמון מן הרחמים ר' יוסי אומר כדי שיהא כדור לה בכל עת ר"ש בן מנסיא אומר אולי ירגיש המבוקס
ויעשה לנו גם רבי יהושע בן קרחה אומר אסביר לו פנים כדי שיהרג הוא והיא רבן גמליאל אומר מלך
הפסכין היה אמר רבי גמליאל עדיין צריכין אנו למודעי דתנאי ר' אלעזר המודעי אומר קנאתו במלך
קנאתו בשנים רבה אמר [א] לפני שבר גאון אביי ורבא דאמרי תרוייהו [ב] כחומם אשית את משתיהם וגו'
אשכחיה רבה בר אבון לאליהו א"ל כמאן חזיא אסתר ועבדא הכי א"ל ככולהו תנאי וככולהו אמוראי
[ג] ויספר להם המן את כבוד עשרו ורוב בניו וכמה רוב בניו אמר רב ל' עשרה מתו ועשרה נתלו ועשרה
מחורין על הפתחים ורבנן אמרי אותן שמחורין לך הפתחים שבעים הוא דכתיב [ד] שבעים בלחם נשכרו אל
תקרי שבעים אלא שבעים ורמי בר אבא אמר כולן פתחים שבעים הוו שנאמר ורוב בניו ורוב בנימטריא
מאתן וארביסר הוו [ה] אמר רב נחמן בר יצחק ורב כתיב [ו] בלילה ההוא נדרה שנת המלך אמר רבי תנחום
נדרה שנת מלכו של עולם ורבנן אמרי נדרו עליונים נדרו תחתונים רבא אמר שנת המלך אחרושים מש
נפלה ליה מילתא בדעתיה אמר מאי דקמן דומינתיה אסתר להמן דלמא עצה קא שקלי עילייה דההוא
גברא למקטליה דהר אמר אי הכי לא הוה גברא דרחים לי דהוה מודע לי דהר אמר דלמא איכא איניש
דעבר בי טיבותא ולא פרעתיה משום הכי מימנעי איניש ולא מגלו לי מיד ויאמר להביא את ספר
הזכרונות דברי הימים והיו נקראים מלמד שנקראים מאליהו [ז] וימצא כתוב כתב מבני ליה מלמד

ששמש

ששמש

ששמש

21. וימצא כתוב אשר הגיר פיררד על בנתאן ונתרש

20. בלילה ההוא נדרה שנת המלך ואמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים מלמד שנקראים מאליהו אסתר 1

2. במלך אחרושים: אסתר 1

